

1. { Dul - ce'o - dih - nă du - pă greu ce'am pur - tat Mi'a dă -
 Dum - ne - zeu Ta - tăl ca - re m'a che - mat Și sfân -
 ru - i mi - e pâ-nă'n veac. } O! Că dul-ce și că fe - ri - cit
 tă lu - mi - na Sa mi'a dat.
 Ne'a fi lo - cul ne'a fi lo - cul cel de o-dih - nit.

2. Că Dumnezeu un loc de odihnit, Pentru poporul Lui a gătit.
 Care aicea în lumea asta, În toată cercarea s-a lupta.
 De-acei trebui-aici a lupta,
 Ca să avem, ca să avem în veac odihna.

3. Sfântă și cerească bucurie, De sus în inimi sfinte vine.
 Când birui prin toate nevoile, Domnu-ți va șterge lacrimile.
 Că fericit sufletul ne-a fi,
 Când noi în veac, când noi în veac în odihn-am fi.

4. Sus în locuința cea cerească, Sufletul să ne locuiască.
 Acolo cu Isus ne-am bucura Și în veac vom fi sub umbra Sa.
 Du-mă acolo Păstorule,
 Unde-n veac, unde-n veac voi fi cu Tine.

5. Locaș ceresc și oraș liniștit, Tu-mi ești de la Domnul rânduit.
 Lasă în Tine să pot odihni, Când pe cale mă voi osteni.
 Du-mă Isuse și-al meu Domn,
 Ca eu în veac, ca eu în veac să fiu în Sion.